

לְהַקְדִּים שְׂמֵחָנוּ

2
BASICS

Just Do It

Parshas Bo
פרשת בא

יו"ד שבת

כ. דאָס וואָס נחשון בן עמינדב איז אַריינגעשפרונגען אין ים, איז דאָס געווען אין יענער צייט און אין יענער לאַגע, אָן ענין וואָס ס'איז ניט געווען אינגאַנצן אויסגעהאַלטן. עס איז דאָך באַוואוסט די שיטה, אַז די אידן פאַר מתן תורה האָבן געהאַט אַ דין פון בני נח, און ס'איז אַ פלוגתא אין ראשונים ואחרונים צי אַ בן-נח איז מחויב אויף מסירת נפש.

איז אויב מען נעמט אָן, אַז בני נח זיינען ניט מחויב במסירת נפש, טאָרן זיי זיך ניט מוסר נפש זיין, וואָרום זיי זיינען דאָך מצווה אויף שפיכות דמים אפילו של עצמו, אַזוי ווי עס שטייט אַך אַת דמכם לנפש-שותיכם אדרוש, במילא קומט דאָך אויס אַז נחשון האָט זיך ניט געטאָרט מוסר נפש זיין.

אַפילו לויט די שיטות וואָס האַלטן אַז אידן פאַר מתן תורה האָבן זיך געפירט ניט ווי בני נח, איז דאָס דוקא לחומרא אָבער ניט לקולא. במי-לא האָט מען זיך ניט געטאָרט מוסר נפש זיין.

נאָר נחשון האָט געוואוסט אַז ווען דער אויבערשטער האָט אַרויסגענו-מען די אידן פון מצרים האָט ער געזאָגט, בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, ד. ה. אַז פון מצרים דאָרף מען גיין צום באַרג סיני מקבל זיין די תורה. במילא איז אים ניט געווען נוגע וואָס עס איז אין מיטן וועג. ער ווייסט אַז מען דאָרף גיין צום באַרג סיני. אויב עס איז דאָ אין מיטן אַ ים, האָט עס צו אים קיין שייכות

יח. צווישן די תקנות פון רבי'ן בעל ההילולא איז פאַראַן די תקנה, מען זאָל יעדן טאָג לערנען די פרשה חומש מיט רש"י — פון דער סדרה פון וואָך — וואָס איז שייך צום באַטרעפנדיקן טאָג.

און דער רבי האָט דערביי גע-זאָגט דעם וואָרט פון אַלטן רבי'ן, אַז מען באַדאַרף לעבן מיט דער צייט, וואָס דאָס מיינט, אַז פון דער פרשה וואָס מען לערנט יעדן טאָג, דאָרף מען אַרויסנעמען הוראות וואָס זיינען שייך צו דעם טאָג.

יט. אין דער פרשה וואָס איז שייך צום היינטיקן טאָג פון יום ההילולא (פון שני ביו שלישי אין סדרה בש-לח), רעדט זיך אַרום וועגן דעם מעמד ומצב וואָס איז געווען ביי אידן אַ וויילע פאַר קריעת ים סוף.

קריעת ים סוף איז געווען איינע פון די גרעסטע ניסים, כלשון רז"ל^ט, קשה כקריעת ים סוף. קריעת ים סוף איז אַ הכנה צו מתן תורה און אויך צו דער גאולה העתידה.

ווי אַזוי איז מען געקומען צו קרי-עת ים סוף?

דערציילט זיך אין דער פרשה שלי-שי וואָס מען לערנט מאָרגן, נאָך דער הילולא: עס איז געווען אַ איד, נחשון בן עמינדב, וואָס האָט זיך מוסר נפש געווען און אַריינגעשפרונ-גען אין ים, און דורך דעם האָט ער פועל געווען די המשכה אין אַלע אידן און אַראַפגעטראָגן דעם נס פון קריעת ים סוף דאָ למטה.

1. We are now approaching the holy day of Yud Shvat, on which the Friediker Rebbe passed away. One of the many things which the Friediker Rebbe instituted was the daily study of the weekly Parsha with Rashi. Every day one is meant to learn the Aliya which corresponds to that day of the week, thereby finishing the Parsha in seven days. While instituting this custom, the Friediker Rebbe quoted the Alter Rebbe who said "We must live with the times". This is understood as an instruction to learn practical lessons, which pertain to that specific time, from the daily portion of Chumash.

2. In Parshas Beshalach, which will be read next week, the week of Yud Shvat, the Torah describes the great and awesome miracle of the splitting of the sea. Krias Yam-Suf is known as one of the greatest miracle of all times and served as a

preparation for the receiving of the Torah as well as the final redemption.

How was it that this historical phenomenon came about? The Torah tells us about a certain man named Nachshon who selflessly threw himself into the raging waters before they split. This act of

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Jumped in	אריינגעשפרונגען	Between/ amongst	צווישן
Through this	דורך דעם	There is	איז פאראן
He caused	האט ער פועל געווען	Should	זאל
Drew down	אראפגעטראגן	Every day	יעדן טאג
That time	יענער צייט	Learn	לערנען
Situation	לאגע	Week	וואך
Completely correct	אינגאנצן אויסגעהאלטן	Corresponding day	באטרעפנדיקן טאג
Known	באוואוסט	Said with it	דערביי געזאגט
An argument	א פלוגתא	Must	באדארף
If we accept	אויב מען נעמט אן	Live with the time	לעבן מיט דער צייט
They are not allowed	טארן זיי זיך ניט	This means	דאס מיינט
According	לויט	Take/learn out lessons	ארויסנעמען הוראות
Didn't behave/act	געפירט ניט	Are connected	זיינען שייך
To be more stringent	לחומרא	Today's	היינטיקן
To be more lenient	לקולא	Discusses	רעדט זיך ארום
Not allowed	ניט געטארט	Regarding	וועגן
Knew	געוואוסט	Situation	מעמד ומצב
Took out	ארויסגענומען	A period of time before	א וויילע פאר
Must go	דארף מען גיין	One of the greatest	איינע פון די גרעסטע
Mountain	בארג	A preparation	א הכנה
Didn't matter	ניט געווען נוגע	How	ווי
In middle of the way	אין מיטן וועג	Come	געקומען
If	אויב	Tells over	דערציילט
		Tomorrow	מארגן

ניט, ער דארף שפרינגען אין ים
און גיין ווייטער ביז ער וועט קומען
צו מתן תורה.

כא. ווי עס ווערט דערציילט אין
מדרש (פרקא דרבנו הקדוש) אויף
דער פרשה פון היינט, וואָס איז
שייך צום יום ההילולא, אַז עס זיי-
נען דעמאָלט ביי אידן געווען פיר
כתות: איין כתה האָט געהאַלטן אַז
ניתנה ראש ונשובה מצרימה. אַ צוויי-
טע כתה האָט געהאַלטן מען זאָל
מלחמה האַלטן מיט די מצריים. אַ
דריטע כתה האָט גע'טענה'ט מען זאָל
לויפן אין מדבר. מער ניט ווי איין
כתה האָט געהאַלטן, אַז מען מעג
אָדער מען דארף גיין אין ים.

איז דאָך באמת מצד דעם חשבון
פון אַחרי רבים להטות, האָט דאָך
נחשון אָפילו על פי שכל דקדושה
געקאָנט צווייפלען אויב מען מעג גיין
אין ים.

נאָר נחשון האָט ניט געוואָלט אַריינ-
גיין אין קיין שקלא וטריא. ער האָט
געוואוסט אַז דער אויבערשטער האָט
געזאָגט אַז מען דארף גיין צום הר
סיני מקבל זיין די תורה. האָט נחשון
גע'טענה'ט, אַז צו דערגרייכן דעם
ציל, איז ניט קיין וועג זיך אומצו-
קערן קיין מצרים, אויך ניט מלחמה
האַלטן מיט מצרים אָדער גיין אין
מדבר. צו דעם איז דאָ מער ניט ווי
איין וועג, און דאָס איז — גיין אין
ים. במילא דארף מען שפרינגען אין
ים, וואָס דורכדעם ווערט מען מיט
אַ טראַט נענטער צום הר סיני.

כב. דער מעמד ומצב פון אידן
ביי קריעת ים סוף איז אַ הוראה
לדורות, אַזוי אויך צו דער עבודה

פון דעם רבי'ן בעל ההילולא, וואָס
ער אַליין האָט געאַרבעט אין עבודת
הקודש מיט מסירת נפש און ער
האָט דאָס אויך איבערגעגעבן צו די
וואָס גייען אין זיינע וועגן.

באָלד ביים אָנהויב פון זיין נשיאות
האָט ער אָנגעהויבן זיין עבודה בקו-
דש מיט מסירת נפש. עס איז דאָן
געווען אין רוסלאַנד די צייט ווען די
יעווסעקעס האָבן געבושעוועט, און אַנ-
צונעמען דעמאָלט אויף זיך אַ נשי-
אות מפיץ זיין תורה ומצוות און
פנימיות התורה, איז דאָס געווען אַן
ענין הפכי פון סדר המדינה, היפך
הטבע, און מען האָט אויף דעם גע-
דארפט האָבן מסירת נפש והגוף בפועל
ממש.

און דעם מסירת נפש האָט ער
אויך געמאַנט פון די וואָס זיינען
מיט אים מיטגעגאַנגען און מיטגע-
אַרבעט.

הגם אין שלחן ערוך געפינט מען
ניט קיין דין, אַז מען זאָל מאַנען פון
יענעם מסירת נפש; אויף אַלע מצוות
געפינט מען אַז מען דארף מאַנען
ביי יענעם, וואָס דאָס גייט אַריין אין
דער מצוה פון הוכח תוכיח את
עמיתך, אָבער אויף זוכן מסירת נפש,
געפינט מען דאָס ניט —

ווען איז דאָס גערעדט געוואָרן,
בשעת מען פילט ניט אַז מען האָט
אַ שליחות פון אויבן. אַנדערש איז
אָבער בשעת עס איז על דרך: שכינה
מדברת מתוך גרונו.

כג. דער רבי רעדט אַרום אין אַ
מאמר דעם חילוק פון מסירת נפש
פון רבי עקיבא און דעם מסירת

bravery served as the merit which drew down the miracle for the entire nation.

3. When observing Nachshon's actions, one may notice that his courageous act may not have been completely acceptable. Before the giving of the Torah, according to many opinions the Jewish people had the same status as the gentiles. There is much room for doubt regarding whether a gentile is obligated to give up his life. This would make Nachshon's actions questionable because one who gives up his life in a situation that he is not obligated to do so is considered to have spilled blood. Additionally, even according to the opinions who say that the Jewish people already had their own status even before the giving of the Torah, this was only in areas that would obligate the Jews to act more stringently than the gentiles. In a situation

where the rule of a Jewish person would be more

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Those who go	די וואס גייען	Didn't have any connection to him	צו אים קיין שייכות ניט
Immediately at the beginning	באלד ביים אנהויב	Jump	שפרינגען
Began	אנגעהויבן	Go further	גיין ווייטער
Then	דאן	Then	דעמאלט
Russia	רוסלאנד	Four groups	פיר כתות
The time	די צייט	Let us surrender and return to Mitzrayim	ניתנה ראש ונשובה מצרימה
Jewish section of the communist party	יעווסעקעס	Wage war	מלחמה האלטן
Rampaged	געבושעוועט	Run	לויפן
Take upon himself	אנצונעמען אויף זיך	No more than 1	מער ניט ווי איין
To spread	מפיץ זיין	Allowed	מען מעג
Opposite	הפכי	Or	אדער
Also demanded	אויך געמאנט	Follow the majority	אחרי רבים להטות
Went with him	מיט אים מיטגעגאנגען	Could have doubted	געקאנט צווייפלען
Worked with him	מיטגעארבעט	But	נאר
Don't find	געפינט מען ניט	Didn't want	האט ניט געוואלט
The other person	יענעם	Questions and answers	שקלא וטריא
Is included	גייט אריין	Claimed	גע'טענה'ט
You shall rebuke your fellow	הוכח תוכיח את עמיתך	Reach	דערגרייכן
Looking/ seeking	זוכן	The goal	דעם ציל
Doesn't feel	מען פילט ניט	Return back	אומצוקערן
From above	פון אויבן	Through this	דורכדעם
But it is different	אנדערש איז אבער	A step closer	א טראט נענטער
Hashem speaks from his throat	שכינה מדברת מתוך גרונו	So too	אזוי אויך
		He himself	ער אליין
		Worked	האט געארבעט
		Gave over	איבערגעגעבן

נפש פון אברהם אבינו, אז רבי עקיבא האט געשטרעבט צו דעם און גע- זוכט דעם ענין פון מסירת נפש, ווי ער האט געזאגט מתי תבא לידי ואקיימנה.

מה שאין כן ביי אברהם אבינו איז מסירת נפש ניט געווען אן עבודה פאר זיך. זיין ענין איז געווען, ויקרא שם בשם הוי' אל-עולם, אל תקרי ויקרא אלא ויקריא, ער האט גע- מאכט יענעם שרייען, אז אלע זאלן שרייען ניט אל-עולם, אז אלקות מיט עולם זיינען פרבונדן אבער פארט צוויי זאכן, נאר אל-עולם, דאס איז איין זאך — אין עוד מלבדו.

דאס איז געווען אברהם אבינו'ס עבודה. ניט ער האט געזוכט מסירת נפש, נאר אויב עס האט זיך גע- פאדערט צו זיין עבודה מסירת נפש איז ער געווען גרייט אויף דעם. אז מען האט אים אריינגעווארפן אין כבשן האש, — איז דאס ניט געווען קיין מניעה, אבי דורכצופירן זיין עבודה פון ויקרא שם בשם הוי' אל-עולם.

און אויף דעם זעלבן אופן איז געווען די הנהגה ביי דעם בעל ההי- לולא. ער האט זיך ניט געיאגט נאך מסירת נפש, ניט דאס איז געווען זיין ענין. ער האט זיך געיאגט נאך דעם ויקרא שם בשם הוי' אל-עולם, מפיך זיין תורה ומצוות מיט פני- מיות התורה מיט אירע מנהגים און הדרכות. דאס איז געווען זיין ענין און צוליב דעם האט ער זיך ניט אפגעשטעלט פאר קיין זאך און געטאן זיין ארבעט מיט מסירת נפש ועד בכלל.

במילא איז ער ניט אריינגעגאנגען אין חקירות און שקלא וטריא אויב מען דארף על פי דין אין אזא פאל זיך מוסר נפש זיין אדער ניט. ווא- רום ער טוט ניט אין דעם ענין פון מסירת נפש, ער טוט אין הפצת והחזקת היהדות און וועגן אנדערע זאכן קלערט ער ניט, קיין זאך שטעלט אים ניט אפ פון זיין ארבעט.

און דערפאר ווערט ער אויך ניט נתפעל פון די פארשידענע כתות וואס זיינען פאראן ביי אידן. אים איז ניט נוגע די אלע טענות. ער ווייס מער ניט ווי איין זאך, אז מען דארף גיין וואס נענטער צו הר סיני, אי, ס'איז אין מיטן דא א ים, שפרינגט ער אין ים. אי, וואס וועט זיין שפעטער, — דאס איז דעם אוי- בערשטנס געשעפט, אים איז דאס ניט נוגע, ער דארף זיך טאן זיינס, גיין אלץ נענטער צו הר סיני.

כד. און דאס איז די הוראה וואס דער בעל ההילולא האט אונז אי- בערגגעעבן, צו די אלע וואס דארפן צוגרייטן זיך צו דער גאולה העתידה:

אונזער ארבעט איז צו מקיים זיין דעם: אני נבראתי לשמש את קו- ני"י²⁷). אונזער ארבעט איז — אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

דאס איז אונזער ענין און מער איז אונז גארניט נוגע.

דאס וואס עס זיינען דא פארשידענע כתות מיט סברות שונות און אויך משונות, דער שרייט, ניתנה ראש ונ- שובה מצרימה, דער שרייט, מען דארף מלחמה האלטן, דער שרייט, מען דארף

lenient, they were obligated to adhere to the more stringent rules of the gentiles. Being that the ability to give up one's life is considered a leniency when contrasted to the Mitzva of not killing, before Matan Torah it would not have been permitted.

4. Now that we have established that Nachshon's leap into the raging water was not necessarily Halachically permissible, we must try to understand what drove Nachshon to do it regardless. Nachshon understood that the entire reason why Hashem took the Jews out of Mitzrayim was in order to receive the Torah. With this goal in mind, Nachshon did not allow anything to distract him from achieving it. He continued marching forward towards Har Sinai without anything in the way disrupting him in the slightest way. The fact that there was a sea between him and his destination didn't matter to him because the only thing on his mind was moving toward Har Sinai and receiving the Torah.

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Didn't enter	ניט אריינגעגאנגען	Aspired	געשטרעבט
In such a situation	אין אזא פאל	Sought	געזוכט
Regarding other things	וועגן אנדערע זאכן	When will it come to my hands and I will fulfill it?	מתי תבא לידי ואקיימנה
He doesn't think about	קלערט ער ניט	For himself	פאר זיך
Therefore	דערפאר	Do not read "And he called" but rather "And he made (others) call"	אל תקרא ויקרא אלא ויקריא
Wasn't affected	ניט נתפעל	Made the other person call out	געמאכט יענעם שרייען
Different	פארשידינע	Are connected	זיינען פארבונדן
Which exist	וואס זיינען פאראן	But yet	אבער פארט
Somewhat closer	וואס נענטער	Required	געפאדערט
Later	שפעטער	Ready	גרייט
Business	געשעפט	Threw into	אריינגעווארפן
His	זיינס	Obstacle	מניעה
Gave over	איבערגעגעבן	As long as he completes	אבי דורכצופירן
Prepare	צוגרייטן	Same	זעלבן
Our work	אונזער ארבעט	Didn't chase after	ניט געיאגט נאך
"I was created to serve my owner"	אני נבראתי לשמש את קוני	With its	מיט אירע
More	מער	For its sake	צוליב דעם
Also crazy	אויך משונות	Didn't stop	ניט אפגעשטעלט

5. The Medrash recounts how at that point in time, before the sea split, the Jewish nation was divided into four groups, each with a different opinion as to how to respond to the predicament they found themselves in. The first group believed that it would be in their best interest to surrender and return to Egypt as slaves. The second group

וועט אונז פירן אנטקעגן משיחין בחסד
וברחמים.

(משיחת יו"ד שבט, תשט"ז)

כו. בשעת זיין ברית האט דער
רבי געוויינט, ווי דער שטייגער איז
ביי קינדער, האט זיין זידע דער
רבי מוהר"ש געזאגט: וואס וויינסטו?
ווען דו וועסט אויסוואקסן וועסטו
זיין... און זאגן חסידות בשפה ברוי-
ה. אזוי איז פארציכנט אין דעם
רבי'נס רשימות המאסר מיט א מקום
חלק נאכן ווארט זיין. פון חסידים
האב איך געהערט אז ער האט גע-
זאגט וועסטו זיין א רבי. דערמיט
איז פארשטענדלעך וואס עס איז דא
א ליידיקער ארט אין די רשימות
פון רבי'ן.

כו. ווען דער רבי איז געווען א
קינד, אין יאר תרמ"ד, האט דאן
זיין פאטער, דער רבי (מהורש"ב)
נ"ע, געלעבט אין א דירה פון צוויי
צימערן. איך צימער איז געווען דער
חדר המטות — שלאף-צימער —
און אין צווייטן צימער איז ער גע-
זעסן צוזאמען מיט הרה"ג והרה"ח
רי"מ בעזפאלאו און געלערנט. דארט
איז אויך געווען דעם רבי'נס בעטל.
דער רבי איז געווען זייער א שיינער,
זיין פנים האט געלויכטן. אמאל, אין
מיטן לערנען, שפעט ביינאכט האט
הרי"מ געזען דעם רבי'ן שלאפנדיק,
האט ער אנגעהויבן ריידן מיט דעם
רבי'ן נ"ע אז דער אויסזען און דער
שיין פון פנים ווייזט אויף טהרת
המחשבה וכו'. ביי דעם רבי'ן נ"ע
איז נתעורר געווארן א שטארקער
רצון אויף א קוש טאן דעם רבי'ן.
איז ביי אים אדורך אין געדאנק,

אנטלויפן אין מדבר, — וויבאלד
אבער דאס איז ניט דער וועג צו
ווערן נענטער צו קבלת התורה, איז
דאס ניט אונזער וועג.

אונזער ענין איז גיין צו קבלת
התורה. עס איז דאך גותן התורה
לשון הוה. און דאס וועלן מיר טאן
אן חשבונות. איז פאראן אין מיטן
א ים — מהיכי תיתי, וועט מען
גיין אין ים. איז פאראן אין מיטן
א בארג, וועט מען דורכשפארן דעם
בארג. מיר גייען צו קבלת התורה
אויף פאראיניקן זיך מיטן אויבערשטן.
און אז מען גייט מקבל זיין די
תורה אן חשבונות, איז דעמאלט, ה'
ילחם לכם ואתם תחרישון.

כה. און אזוי ווי עס שטייט אויף
נחשון'ען אז ער האט זוכה געווען
צו זיין דער ערשטער פון די נשיאים
צו מקריב זיין און מחנך זיין דעם
משכן, עס זאל זיין דער ושכנתי
בתוכם, אזוי דארף אויך יעדער איד
זיך באטראכטן אלס א נחשון.

און דעמאלט וועט זיין, ווי ער
זאגט אין תיקוני זהר, אז בעת עס
וועט זיך געפינען איין איד וואס איז
ווי עס דארף צו זיין (דארט שטייט
דער לשון צדיק, און ס'איז דאך
ועמך כולם צדיקים), וועט ער ברענג-
גען משיחין, און וועט מקבל זיין די
פנימיות התורה וואס משיח וועט מג-
לה זיין.

און דורך דעם וועט מען צוקומען
צו אז ישיר, מכאן רמז לתחיית המ-
תים מן התורה, אז עס וועט זיין
הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם,
אז דער רבי דער בעל ההילולא

felt that they should wage war with the fast approaching Egyptian army. The third group held that everyone should flee into the desert. Finally, there was a fourth group who thought that the appropriate action would be jumping into the water. Had Nachshon followed the general rule of going according to the majority, he would have had plenty of room to debate

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
The first	דער ערשטער	But since	וויבאלד אבער
Think to himself	זיך באטראכטן	Present tense	לשון הווה
Will be found	וועט זיך געפינען	We will do	וועלן מיר טאן
Like it ought to be	ווי עס דארף צו זיין	Without	אן
Reach	צוקומען	Penetrate	דורכשפארן
Those who lie in the ground will arise and rejoice	הקיצו ורננו שוכני עפר	In order to unite ourselves	אויף פאראייניקן זיך
Will lead us	וועט אונז פירן	Hashem will fight for you	ה' ילחם לכם
		And you will remain quiet	ואתם תחרישון

whether it was permissible for him to jump into the water. But Nachshon didn't want to make any calculations. He knew that Hashem had said that the Jewish people must travel towards Har Sinai, and that was the only matter on his mind. He realized that all of the three other options were not going to bring him a step closer to Har Sinai and the receiving of the Torah, and they therefore weren't something he would consider.

6. This episode serves as a lesson for all generations. We specifically saw this mode of conduct by the Friediker Rebbe. Directly from the beginning of his leadership, the Friediker Rebbe's work was connected with total self-sacrifice. At that time, Russia was ruled by the communists who made every effort to eradicate Yiddeshkeit from their country. Every action of the Friediker Rebbe was a threat to his life, yet he continued to do everything within his power to spread Yiddeshkeit throughout Russia. This level of self-sacrifice was also demanded from all of those who worked with him. Although we do not find an obligation to demand Mesiras Nefesh from others, when one feels that this mission is directly from above, such measures would be understood.

7. The Friediker Rebbe explains in a Maamer the difference between the Mesiras Nefesh of Avraham Avinu and that of Rabbi Akiva. While Rabbi Akiva anticipated the day when he would have the opportunity to give his life over for Hashem, Avraham viewed it as something he would be willing to do if the need arose. His primary focus was spreading the awareness of G-dliness in the world, and teaching everyone how the world itself is G-dliness. If, in order for him to accomplish this mission he needed to have Mesiras nefesh, then he was prepared to do so.

8. The Friediker Rebbe viewed Mesiras Nefesh in the same manner Avraham did. He did not seek out Mesiras Nefesh, but if it was necessary in order to accomplish his mission, then he was prepared to do so. This is why the Friediker Rebbe did not try to determine whether his specific situation demanded Mesiras Nefesh according to

אנטלויפן אין מדבר, — וויבאלד
אבער דאס איז ניט דער וועג צו
ווערן נענטער צו קבלת התורה, איז
דאס ניט אונזער וועג.

אונזער ענין איז גיין צו קבלת
התורה. עס איז דאך גותן התורה
לשון הוה. און דאס וועלן מיר טאן
אן חשבונות. איז פאראן אין מיטן
א ים — מהיכי תיתי, וועט מען
גיין אין ים. איז פאראן אין מיטן
א בארג, וועט מען דורכשפארן דעם
בארג. מיר גייען צו קבלת התורה
אויף פאראייניקן זיך מיטן אויבערשטן.

און אז מען גייט מקבל זיין די
תורה אן חשבונות, איז דעמאלט, ה'
ילחם לכם ואתם תחרישון.

כה. און אזוי ווי עס שטייט אויף
נחשון'ען אז ער האט זוכה געווען
צו זיין דער ערשטער פון די נשיאים
צו מקריב זיין און מחנך זיין דעם
משכן, עס זאל זיין דער ושכנתי
בתוכם, אזוי דארף אויך יעדער איד
זיך באטראכטן אלס א נחשון.

און דעמאלט וועט זיין, ווי ער
זאגט אין תיקוני זהר, אז בעת עס
וועט זיך געפינען איין איד וואס איז
ווי עס דארף צו זיין (דארט שטייט
דער לשון צדיק, און ס'איז דאך
ועמך כולם צדיקים), וועט ער ברענגן
גען משיחין, און וועט מקבל זיין די
פנימיות התורה וואס משיח וועט מגי'
לה זיין.

און דורך דעם וועט מען צוקומען
צו אז ישיר, מכאן רמו לתחיית המ'
תים מן התורה, אז עס וועט זיין
הקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם,
אז דער רבי דער בעל ההילולא

במילא איז ער ניט אריינגעגאנגען
אין חקירות און שקלא וטריא אויב
מען דארף על פי דין אין אזא פאל
זיך מוסר נפש זיין אדער ניט. וואס
רום ער טוט ניט אין דעם ענין פון
מסירת נפש, ער טוט אין הפצת
והחזקת היהדות און וועגן אנדערע
זאכן קלערט ער ניט, קיין זאך שטעלט
אים ניט אפ פון זיין ארבעט.

און דערפאר ווערט ער אויך ניט
נתפעל פון די פארשידענע כתות וואס
זיינען פאראן ביי אידן. אים איז
ניט נוגע די אלע טענות. ער ווייס
מער ניט ווי איין זאך, אז מען דארף
גיין וואס נענטער צו הר סיני. א'
ס'איז אין מיטן דא א ים, שפרינגט
ער אין ים. א', וואס וועט זיין
שפעטער, — דאס איז דעם אוי'
בערשטנס געשעפט, אים איז דאס
ניט נוגע, ער דארף זיך טאן זיינס,
גיין אלץ נענטער צו הר סיני.

כד. און דאס איז די הוראה וואס
דער בעל ההילולא האט אונז אי'
בערגעגעבן, צו די אלע וואס דארפן
צוגרייטן זיך צו דער גאולה העתידה:

אונזער ארבעט איז צו מקיים זיין
דעם: אני נבראתי לשמש את קו'
ני"י). אונזער ארבעט איז — אוהב
את הבריות ומקרבן לתורה.

דאס איז אונזער ענין און מער
איז אונז גארניט נוגע.

דאס וואס עס זיינען דא פארשידענע
כתות מיט סברות שונות און אויך
משונות, דער שרייט, ניתנה ראש ונ'
שובה מצרימה, דער שרייט, מען דארף
מלחמה האלטן, דער שרייט, מען דארף

טייטש'ן TRANSLATIONS

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
we will go in the sea.	וועט מען גיין אין ים.	the way	דער וועג	This that there is (here)	דאס וואס עס זיינען דא
If there is a mountain in middle,	איז פאראן אין מיטן א בארג,	to become closer	צו ווערן נענטער	Different groups	פארשידינע כתות
we will penetrate the mountain.	וועט מען דורכשפארן דעם בארג.	to receive the Torah,	צו קבלת התורה,	with different ideas,	מיט סברות שונות
We are going to the receiving of the Torah	מיר גיין צו קבלת התורה	this is not our way.	איז דאס ניט אונזער וועג.	and also crazy (ideas),	און אויך משונות,
in order to unify ourselves	אויף פאראייניקן זיך	Our mission is going to receive the Torah,	אונזער ענין איז גיין צו קבלת התורה.	this one screams	דער שרייט
With Hashem.	מיטן אויבערשטן.	being that it is "The giver of the Torah"	עס איז דאך נותן התורה	"Let us surrender	ניתנה ראש
And when we go to receive the Torah	און אז מען גייט מקבל זיין די תורה	"The giver of the Torah" in present tense. (The Torah is constantly being given)	לשון הווה.	And return back to Egypt",	ונשובה מצרימה
without calculations	אן חשבונות	And this we will do without calculations.	און דאס וועלן מיר טאן אן חשבונות.	this one screams	דער שרייט,
then it is "Hashem will fight for you	איז דעמאלט, ה' ילחם לכם	And this we will do without calculations.	און דאס וועלן מיר טאן אן חשבונות.	"We must wage war",	מען דארף מלחמה האלטן,
And you will keep quiet".	ואתם תחרישון.	If there is a sea in the middle,	איז פאראן אין מיטן א ים -	this one screams	דער שרייט,
		(Lit.: "From where does it come from")	מהכי תיתי,	"We must run into the desert",	מען דארף אנטלויפן אין מדבר, -
				but since	וויבאלד אבער
				this is not	דאס איז ניט

R KNOWLEDGE!

4. **HOW** can we compare the Frierdiker Rebbe to Nachshon?

5. **WHAT** was the difference between the Mesiras Nefesh of Avraham and the Mesiras Nefesh of Rabbi Akiva?

6. **WHAT** is the lesson for our generation?

claim that we must do other things which do not bring us closer to receiving the Torah. We must constantly be moving closer towards our goal and if there is a "mountain" or "sea" which is in the way, we must continue carrying on. Through this commitment we will reach our destination of receiving the Torah (which is constantly being given) and become unified with Hashem.

10. Just as Nachshon was rewarded for his actions by being the first of the Nesi'im to bring his present to the Mishkan which brought down the Shechina, so too every Jew must view himself as a Nachshon who can bring about great G-dly revelations in this world. The Zohar tells us that if there is even one Jew who will act according to the way that is demanded of him, he will bring about salvation to the entire Jewish people and Moshiach will come. Through this, we will merit to see Techiyas Hameisim, when we will be reunited with the Frierdiker Rebbe and we will all march forward towards Moshiach. May it be speedily in our days!

SHOW OFF YOU

1. **WHAT** caused קריעת ים-סוף?

2. **EXPLAIN** why Nachshon wasn't necessarily responsible to give up his life
A) If he was considered a בן נח **B)** If he was considered a Jew.

3. **WHY** did Naschshon choose to jump into the water?

CLASSICAL CONCEPTS

Halacha or not. He had a mission, and that was to bring Torah and Mitzvos to the Jews in Russia and around the world, and he would not let anything get in the way of him accomplishing it. This is also the reason he was not distracted by what the different groups of Jews were saying at the time. He knew that he must bring Jews closer to the Torah, if there was a "sea" in the way, he would jump into the sea. As long as he would do his part Hashem would take care of the rest.

9. This is the lesson which the Friediker Rebbe taught our generation, which is now preparing for the coming of Moshiach. We must be aware that our mission is serving Hashem and bringing Jews closer to the Torah. Anything other than this is not relevant to us and is merely a distraction. We must not be confused by people who

לזכות
הבחור התמים הנעלה
בצלא-ל שי' גופין
שיראה הצלחה רבה בכל עניניו
ויגרום נחת רוח רב
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

B2B
BASICS

Seeing the Parsha the
way the Rebbe does